*Dek. Duoble kvin : mi havas ~ fingrojn; ~o da homoj; iam la Eklezio ricevis la ~onaĵon de ĉiuj rikoltoj.

Dekadenco. Komenco de ruiniĝo, de malfortiĝo, de malprosperiĝo: ~o de literaturo; la ~o de la Roma Imperio. Κρ κΑΟυΚΕCO, ΑΟΟΝΙΟ, ΚΒΕΡUSKO, ΑΌ-ΤUΝΟ. ~1 (ntr). Esti en stato de ~o. ~igl. lgi en staton de ~o: alkoholo ~igas popolojn. Kp DEFALI, DEGENERI, KLINIĜI, MALPROGRESI.

Dekagramo. Dek gramoj.

Dekalitro. Dek litroj.

Dekametro. Dek metroj.

Dekano. 1 (K) Unuarangulo de eklezia distrikto, konsistanta el kelke da paroĥoj. 2 (Protestantismo) Administranto de eklezia distrikto. 3 Ĉefprofesoro de universitata fakultato.

dekanti (tr) 😭. Forverŝi likvaĵon el ujo, lasante en ĝi la funde falintaj nnesolvaĵojn.

Deklami. 1 (tr.). Laŭte prononei, kun artisme taŭga tono: ~i versojn. 2 (abs). Per sonoraj senenhavaj frazoj emfaze k patose paroli: oni multe ~is pri sendependeco z.

Deklarl (tr). Oficiale aŭ publike sciigi : en la aldono al la Dua Libro Z ~is, ke li forlasas siajn aŭlorrajlojn pri esp-o; ĉiuj ~is sin kontraŭ la propono. ~o. Deklaracio.

Deklaracio. Deklaritaĵo : la ~o de la esp-a Akademio difinas la rolon de la Lingvaj Institucioj.

*Deklinacio. Aro de la modifoj, kiujn en kelkaj lingvoj ricevas substantivo, pronomo aŭ adjektivo laŭ ĝia sekso (genro), nombro k gramatika rolo; kazaro: espo havas dukuzan, k lalino seskazan ~on. ~i (tr). Eldiri la kazaron de iu vorto.

*Deklivo. Oblikva, klinita supraĵo rilate al la horizontalo : kruta ~o de monto.

dekokti Z 📡. Longe boligi en akvo vegetajon por solvi ĝiajn solveblajn substancojn.

Dekoltl (tr). Nudigi la kolon, gorĝon aŭ ŝultrojn : ŝi estis maldece ~ila.

dekor(ac)i (tr) = dekoracii.

Dekoracio. 1 Artismaj ornamaĵoj de ĉambro, domo, ĝardeno, urbo : nia slandardo eslas ~o por niaj kongresoj 2.

2 Pentritaj toloj prezentantaj vidaĵon de la loko, kie okazas teatra seeno. 3 B = ordeno 2. ~1 (tr). Artisme ornami: salono ~ita per freskoj.

dekremento . Nombro, kiu karakterizas la amortizon de osciloj. Logaritma ~o. Logaritmo de l' rilato de la amplitudo de unu oseilo al la sekvanta oseilo.

Dekreto. Oficiala ordono de plej supera ŝtata reganta povo (kontraste al leĝo): eldoni ~on. ~i (tr). Ordoni per ~o.

dekstrino T. Amela gumo.

Delegi (tr). Sendi iun, kiel reprezentanton: nia societo ~is tri membrojn al la kongreso. Kp DEPUTI, KOMISII, MISII. ~ato, ~lto. ~ita persono.

Delegacio. Delegitaro.

*Delfeno. Mara mambesto el fam. de balenoj (delphinus).

delfinio . G. de ranunkolaeoj (del-phinium).

* Delikata. 1 Plaĉa per sia altkvalito k nevulgareco: ~a manĝo, vino, parfumo, plezuro, esprimo, nuanco, koloro, punto, rideto; ~aj trajtoj, manoj; ~ledaj šuoj. Kp rafinita, subtila, nobla. Vd POLURI. 2 Neforte k neakre impresanta niajn sentumojn aŭ nian spiriton : ~a fajfo, bruo, tuŝo, paŝo, diferenco, deklivo, vento, kiso; ~a sono de l' pluvo falanla sur molan teron B ; ~a nebulo. Kp milda, dolča. 3 Facile rompebla, facile difektebla : ∼a *leksaĵo, vazo*, aparato; ~a kiel aranea reto; feliĉo eslas ~a floro; ~a aĝo, sano, haŭlo. Kp malforta, maldika. 4 (f) Facile malbonigebla, postulanta subtilan spiriton k grandan zorgon por sukcesi : mi ne povas diskuti kun virino pri tiel ~a